

VERSOS PARA XAIME, ENRÍQUEZ

Aquela voz que entra e nunca sae derrubada
polo silencio das esperas, mar aberto e auga
do mencer nos nosos ríos que ti sabes tanto
gurgullar e bebes e pronuncias fonte e vida

e hai paxaros na redoma da mesa e asubíos
de lonxe que se achegan
para a festa das palabras que obras en barítono
e acontece ese clamor do sangue en rebulicio

no carballal da tarde que soña soavela
onde ti estás e bates
son distinto e medra a xerfa, vai e vén a voz
en xaime coma un arao e sempre resistimos

*Xosé Vázquez Pintor,
en Cangas, maio 2009*